

A Thousand Roots...

...One Heart

Majeed Fuseini is secretaris van het MDP-comité in Ghana. Dit comité organiseert het Maltima Development Project in Kasuliyili en inventariseert de noden en wensen van de lokale bevolking. Majeed heeft de afgelopen maanden vele vrouwen gevraagd naar hun ervaring met het project en de gevolgen voor hun dagelijks leven. We geven jullie enkele indrukken...

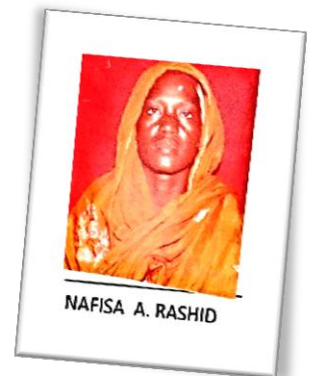
Abibata Dahamani: “Mijn echtgenoot en ik waren heel erg arm, zo arm dat we gedurende een half jaar onze kinderen en onszelf niet goed konden voeden. Ik heb me vorig jaar bij het project aangesloten. Toen heb ik 6 zakken pinda's en 3,5 zak mais geogst. De mais hebben we zelf gebruikt; daar waren we heel blij mee. Dit jaar hebben we het daardoor minder moeilijk gehad dan voorgaande jaren. Ik heb daarnaast één nieuwe lap stof gekocht en wat nieuwe kleding voor de kinderen. En ik kan nu met gezondere ingrediënten koken. [Abibata lacht] Ik kan goed koken en ik kan me nu beter kleden. [lachend] Het heeft de relatie met mijn man verbeterd. Er is meer liefde. Als we nog een tijdje in het project mogen meedraaien, zullen we echt uit de armoede blijven.”

Meeli Yakubu: “In het eerste jaar dat ik meedeed, oogstte ik 4 zakken pinda's en 3 zakken rijst. Daarvan kocht ik een lap stof en een schaap. Het tweede jaar kon ik met de winst een naaimachine aanschaffen voor mijn dochter, zodat zij deel kon nemen aan de naaischool. Mijn dochter wilde toen net gaan werken als *kayaye*¹. Het project heeft op deze manier indirect bijgedragen aan de strijd tegen *kayaye*. Dit jaar had ik 6 zakken pinda's en moet ik mijn mais nog oogsten.”

Nafisa A. Rashid: “Mijn man heeft 3 vrouwen. Wij wonen in een grote compound waar in totaal 45 mensen wonen. Ik woonde in één kamer met een andere echtgenote en al onze kinderen. Ik heb 5 kinderen, mijn co-vrouw 7. In totaal bewoonden we deze enkele kamer dus met 14 personen. Er was geen geld om een aparte kamer voor mij op te zetten. Toen ik voor de eerste keer binnen het project oogstte, had ik 5 zakken pinda's en 3 zakken mais.

Mijn grootste prioriteit was een eigen hut. Ik verkocht mijn producten en kocht cement. Mijn man zorgde ervoor dat hierme een nieuwe hut werd gebouwd. Nu heb ik de noodzakelijk dingen en ik geniet met mijn kinderen van de voordelen van een eigen kamer. Ik ben zo blij, want ik heb niet alleen een eigen hut, ik heb ook één van mijn zonen naar de middelbare school kunnen sturen.”

De zoon van **Meimunatu Salifu** schreef een bedankbrief waarin hij het MDP bedankte voor wat zij voor zijn moeder doen. Hij schreef dat hij zonder de hulp van het MDP met zijn school had moeten stoppen. Nu kon hij op school blijven.

Sanatu Haruna had voorheen geen mogelijkheden om dingen te ondernemen sinds ze bij het project zit heeft ze kunnen investeren in zaken doen. Ze maakt *koose*, een lokale cake. Door dit te verkopen is ze in staat om met gezondere ingrediënten te koken.

¹ *Kayaye*: transportsysteem waarbij meisjes worden ingezet om zware goederen op hun hoofd te vervoeren.

Stoomcursus Dagbani

Nederlands	Dagbani	Nederlands	Dagbani
bonen	tuya	mug	dunga
eieren	galli	peper	naanzua
kip	noo	pinda's	sima
koe	nahu	suiker	sichiri
mais	kawana	tomaten	kamantosi
melk	bihim	water	kom

Nederlands	Dagbani
Hoe gaat het?	A be wula?
Goed.	Naaa.
Heb je goed geslapen?	A gbihiya?
Waar ga je heen?	Ya polo ka a Chana?
We gingen naar Kasuliyili om te groeten en ze waren heel blij.	Ni chan ti puhu Kasuliyili nimmaa be suhi paligi ya pamm.
Ik ga naar de markt.	N chanila daa.
Hoe veel kost het?	Ala m-bõŋõ?
Kun je korting geven?	Alibarika!
Ik ga naar huis.	N kunila yiŋa.
Okee, groet ze thuis.	Tõ, puhimi yiŋnima.
God zegene je!	Nawuni deemi suhigu!
Amen.	Ami.

Bericht uit Ghana – Training MDP-comité

Het MDP-comité volgt een training die gericht is op projectvaardigheden. In december 2010 zijn er 4 trainingdagen geweest en in januari 2011 nog 6 dagen. De leden van het comité zijn erg enthousiast, zoals blijkt uit een opmerking van één van hen: “De scholing die we nu krijgen is erg goed. Met sommige dingen tastten we in het duister. Nu voelen we dat er iets nieuws door ons bloed stroomt. We hebben geleerd om ons te concentreren op onze eigen doelen en onze acties daarop te baseren. Wij zijn er om de vrouwen te helpen. Dat is ons voornaamste doel, niet om een grote organisatie te worden. Ik begrijp nu dat, wanneer we ons richten op de kwaliteit, het project zal groeien, maar wel op haar eigen manier en wanneer de tijd rijp is. Ik verheug me al op de volgende trainingdag”.

Dit wordt een speciale trainingdag, waarbij de 35 vrouwen die aan het project deelnemen, ook worden betrokken. De trainer (Yakubu Iddrisu) gebruikt veel creatieve lesmethoden, zodat de voornamelijk analfabete deelnemers er ook echt iets van kunnen opsteken.

Vrienden van SuhuYini – Jos en Anne-Marie

We geven regelmatig aan goede doelen. Denk aan het Rode Kruis, Unicef etc. Dat doen we in het besef dat we in een wereld leven waarin de levensomstandigheden wel heel grote verschillen vertonen. Van helemaal niets tot alles en veel te veel. En dan is er natuurlijk ook regelmatig discussie over de effectiviteit van de hulp. Zijn organisaties niet te log en is de *overhead* niet te groot? Komt de hulp wel aan en zo ja hoe?

Dan is SuhuYini een geweldig initiatief, want dan weet je echt dat de financiële steun effectief en rechtstreeks op zijn plek komt. Hulp die de zelfredzaamheid vergroot spreekt ons daarbij zeer aan. Het is ook heel fijn om te weten dat direct betrokkenen er daadwerkelijk zijn geweest en weten wat er echt nodig is. Een mooi *beeld* dat daarvan bleef hangen, was een foto van het overleg met het comité: een aantal mannelijke dorpsbewoners tegenover de jonge, vrouwelijke vertegenwoordigers van SuhuYini. De nieuwsbrieven zijn voor ons voldoende om met een gerust hart de donatie ieder jaar te verlengen en zo nodig aan te passen aan de inflatiepercentages ☺. Hebben ze die inflatie in Afrika eigenlijk ook?

Ja, de inflatie in veel Afrikaanse landen is zeer hoog. Ter vergelijking de cijfers van 2010: in Nederland was de inflatie 1,9 %, in Ghana 11 %.

Tot slot nog twee dingen:

1. Namens de vrouwen in Kasuliyili willen we het **Buurtoernooi in Beugen** nogmaals hartelijk bedanken voor de royale gift van € 1000,-. Bij deze, dank!
2. In de loop van 2011 zal onze geheel vernieuwde **Website** de lucht in gaan. Houdt ons in de gaten!